GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 78.

W ŚRODĘ DNIA 26. WRZEŚNIA 1804.

Z Wiednia d. 19. Września.

W dzień podniesienia S. Krzyża raczyła Nayiaśnieysza Cesarzowa Jmc iako opiekunka krzyżowego damskiego orderu następuiące damy tym orderem zaszczycić:

JO. Xiężnę Saską Amalią Maryą Ferdynandę.

Angelikę hrabinę Miączyńską, z domu Bielską.

Hrabinę Lichnowską, z domu hrab. Caramelli.

Maryannę baronową Forgatsch, z domu Kaltschmid.

Barbarrę hrabinę Orcilli, z domu hrab. Swerts i Spork.

Chrystynę baronową Widmann, z domu bar. Roden.

Franciszkę hrabinę Choryńską, z domu hra. Starhemberg.

Maryannę baronową Ulm - Erbach, z domu hr. Dietrichstein.

Zofią hrabinę Chotkową, z domu Xżną Auersperg.

Juliannę hrabinę Starhemberg, z domu hra. Esterhazy.

Maryannę hrabinę Starhemberg, z domu hrab. Colloredo.

Teressę hrabinę Frisciotti, z domu Parisani.

Maryannę baronową Kurzrok, z domu bar. Calckum.

Jozefę hrabinę Laurencin, z domu hrab. Kohary.

Juliannę hrabinę Kollowrat, z domu Willdenstein.

Baronową Ledebur, z domu hra. Hartig.

W niedzielę d. 16 uprzywileiowany faierwerkmistrz dał czwarty tego roczny i ostatni faierwerk pod tytułem: *Rzadkości Chińskie.* Przytomni tu Arcy Xiężęta Jchmość i liczne publikum zaszczyciło go obecnością swoią.

List z Pragi d. 14. Września. "Do obozu przy Hlaupietin i Wissotschan, nie daleko tuteyszey stolicy, zgromadziły się C. K. regimenta d. 12 rano, a o godzinie 10 za danym znakiem z armaty rozłożył się cały oboz. Znayduią się w tym obozie: Jeneralność. FF. MM. Leitnanci: hrabia Ferdynand Morzin, baron Ant. Mylius, baron Frid. Gottesheim, Xżę Henryk Reuss XV., hrabia Jozef Klenau i baron Auffenberg. Jenerał maiorowie: hrabia Alb. Giulay, Fran. Stiker, Kon. Weber, hrabia Joz. Merkandin, hrabia Joz. Wilczek, hrabia Kar. Odonell, hrabia Jan Nostitz, baron Kar. Roszowski, i Dan. Maitheuy. Piechota: Fran. Kinskiego, Morzina, Arcy Xcia Rainiera, Fröhlicha, Reussa, Kollowrata, Erbacha

Riese, Jozef Kolloredo, Stuarta, Gemminga, Arcy Xcia Maxymiliana, Sporka i Anspacha; z każdego regimentu po 2 bataliiony i 1 dywizyi grenadyerow. Jazda: lekka konnica: Kienaua i Rosenberga; husary: Blankensteina; ułany: Merveldta; z każdego regimentu po 4 dywizye.

" Nayiaśnieysi Cesarstwo Jchmość przybyli wczoray o godzinie 2 popołudniu w dobrym zdrowiu do zamku Liebner. Dniem w przody poprzedzili ich tu Arcy Xżę Jmć Karol, Arcy Xżęta Jchmość Jan, Ludwik i Rainier; lecz Arcy Xżęta Jan i Rainier odiechali wczoray do Wiednia. Z wyższych gości, którzy tu przez czas rewii zabawią, przybyli dotąd: Arcy Xżna Jmć Teressa z JO. swoim małżonkiem Xięciem Antonim Saskim, Xiążę Gustaw Meklenbursko-Szweryński, Xżę następca Koburga, Xżę Wirtemberski, Xstwo Radziwiłłowie, Xstwo Neuwied, Xstwo Castelfranco, i wiele kraiowych Xżąt, jenerałow i obcych woyskowych.

" Dziś rano raczyli Nayiaśnieysi Cesarstwo Jchmość oglądać regiment husarow Blankensteina i piesze Riesego, Kolloredo, Stuarta, Gemminga i Arcy Xcia Rainiera, i w obecności Ich, Arcy Xcia Jmć i wielu wysokich gości rozpoczęły się obroty woyskowe.,,

Z Budy piszą pod dniem 15 Września: W niedzielę d. 9 obchodzone tu było uroczystem *Te Deum* wyniesienie Nayiaśnieyszego Domu Austryackiego na dziedziczne Cesarstwo Austryi. Zgromadziły się na ten koniec do tuteyszego farnego kościoła o godzinie wpół do dziesiątey z rana duchowieństwo, wysoka szlachta, jeneralność, wyższe urzędy, magistraty obu miast i t. d. Biskup Kaszowski Jędrzey de Sabo miał wotywę przy liczney muzyce i śpiewał *Te Deum.* Dwie dywizye grenadyerow i kilka bataliionow z tuteyszych regimentow dały po 3 razy ognia z ręczney broni, na który tyleż razy z wałowych armat odpowiedziano. Tuteysza umundurowana mieyska gwardya piesza i konna wystąpiła także w paradzie. Ogółem wszystkie przychylne serca Nayiaśnieyszemu Cesarskiemu Domowi obchodziły tę uroczystość z nayczulszemi życzeniami iak naydłuższego życia Nayiaśnieyszemu Cesarstwu Jchmość. Arcybiskup Koloksy dawał tego dnia wielki obiad; w wieczor dane były na budzkim i pestskim teatrze bezpłatne reprezentacye, a potem bal maskowy.

W Neutra odprawiono także d. 9 t. m. z powodu wyniesienia się Nayiaśnieyszego Cesarza Jmć na dziedzicznego Cesarza Austryi uroczyste *Te Deum*, które biskup Erlawy Franciszek Fuchs śpiewał przy assystencyi woyska i wystrzałach z mozdzierzy.

List z Marburga d. 10 Wrześ. " Wczoray obchodzono tu uroczyście ozuaymienie o przybraniu godności Cesarza Austryi przez Nayiaśnieyszego Cesarza Jmć. Zaledwo dzień się zrobił, iuż muzyka poulicach obudziła mieszkańcow do powszechney radości. O godzinie 7 wystrzał armatni zapowiedział uroczystość dnia tego. O godzinie 9 zgromadziły się wszystkie cywilne urzędy, duchowieństwo świeckie i klasztorne, tudzież magistrat u krayskapitana. Stamtąd udał się cały orszak przy liczney assystencyi ludu na głowny rynek, gdzie czytany był naywyższy patent, a ztamtąd do farnego kościoła na *Te Deum.* Po przeczytaniu patentu i pod czas *Te Deum* dawano z armat ognia. Stoł na 80 osob zgromadził znowu na strzelnicy urzędnikow cywilnych i woyskowych, duchowieństwo i znakomitszych mieszczan, którzy na spełniane zdrowia, pomyślności Nayiaśnieyszego Cesarza Jmć Austryi, i Cesarzowey Jmć, Arcy Xcia Jmć Karola i całey Nayiaśnieyszey familii przez tuteyszego kreis-

kapitana gubernialnego radcę, barona Spiegelfeld, odpowiedzieli: "Niech żyią!„ Popołudnie przepędzono strzelaniem do tarczy, w wieczor dla uwiecznienia tey uroczystości dano faierwerk, a potem dla zakończenia świetny bal, pod czas którego portret J. C. K. Mci na sali był prześlicznie oświecony.„

Z Londynu d. 4. Września.

Francuzka flotyla w Boulogne weszła aż do 30 statkow do portu nazad, i zdaie się, że iey poruszenia przed Boulogne były tylko ćwiczeniami w przytomności Cesarza. Ponieważ nadchodzi burzliwa pora roku, zdaie się zatem, że w tym roku nie będzie spokoyność przerwana. Z naszey iednak strony nie przerwana iest czuyność. Nasz admirał Louis, ktory z kilkunastu okrętami krążył przed Boulogne powrocił z niemi do Dungeness, zostawiwszy tam iednak pewną liczbę okrętow.

Wczoray odebrała admiralicya doniesienia od admirała Kornwalisa z pod Brestu pod d. 28 Sierpnia. Na okręcie Glory o 98 armatach obiął znowu dowodztwo nad naszą tam flotą. Sześć francuzkich brygow usiłowały wyyśdź z Brestu, ale postrzeżone od nas, musiały się nazad wrocić.

Hrabia Zenobio, który na ostatnim pocztowym statku z Gothenburga tu przybył, musiał z rozkazu rządu Anglią opuścić.

D. 28 Czerwca przybył duński okręt Antonina do S. Heleny, który d. 8 Maia opuścił wyspę Francuzką. W tymczasie znaydował się tam francuzki kontra admirał Linois z liniiowym okrętem Marengo i 2 fregatami w gotowości do wyyścia pod żagle.

Dzisieysza gazeta dworska mieści następuiące doniesienie: Mungo Gilmor, kommendant okrętu wschodnio indyyskiey kompanii Eliza, do P. Marsden sekretarza admiralicyi. " Mci Panie d. 9 Lipca odpłynełem z S. Heleny w towarzystwie okrętow Union i Poulteney i spotkałem d. 22 Sierpnia korsarski francuzki bryg, który zaraz uderzył na nas, i naypierwey rozpoczął walkę z okrętem Union, który przedem płynął. Po 20 minutney rozprawie za nad dążeniem Elizy i Poulteney zwinął żagle. Nazywa się Venera, ma 16 armat i 68 ludzi pod dowodztwem porucznika Benamy. — Oswobodził on był hiszpańską szalubę, którą królewski okręt Wasp był zatrzymał, i miał na sobie 5 ieńcow angielskich z szalupy Wasp. W tey rozprawie ma ten korsarski statek 1 zabitego i 2 rannych ludzi.

Na pamiątkę zwycięztwa woysk naszych w Egipcie, ma bydź honorowa ozdoba w gwiazdzie lub krzyżu postanowiona.

Podług doniesień pod d. 21 Lipca z Nowegoiorku, są tam zostaiące 2 francuzkie fregaty zawsze ieszcze blokowane od 1 naszey fregaty i slopu Francuzki kommendant prosił nowoiorskiego, aby na 24 godzin oddalił angielskie okręty, że chce wyyśdź na morze. Nowoiorski kommendant zrobił tyle że angielskim okrętom odebrał łodzi. Francuzkie korwety puściły się potem pod żagle; ale angielskie okręty chociaż bez łodzi płynęły za niemi, co widząc francuzkie fregaty powrociły do portu.

D. 30 Lipca pokazały się 4 fregaty pod amerykańską banderą przed Maderą; niektórzy biorą ie za francuzkie woienne okręty.

List z Węymutu d. 31. Sierpnia, Onegday Krolestwo JJ. tak długo używali przeiażdzki morskiey, że niektóre im towarzyszące osoby nabawiły się choroby. Dziś rano miał minister wewnętrzny audyencyą u Króla. Powietrze morskie widocznie przykłada się do polepszenia zdrowia królewskiego. Znayduie się tu 4000 woyska, 3 fregat, kilka królewskich statkow i kutrow. Dziś zaszczycili Krolestwo JJ. obecnością swoią tuteyszy teatr. Królewskie powozy ciągnęły białe hanower-

)2(

skie konie, i hanowerski woźnica powoził J. K. Mość. Lud pozdrowiał okrzykami królewską familiią w przeieździe. Potem udała się królewska familiia do Dorchestru, gdzie niemiecka legiia obozuie i iadła w szałasie zimną wieczerzą. Zaczęła iuż używać morskich kąpieli. Król kąpie się co rano w ciepłey kąpieli.

Admirał Popham miał w sobotę z ministrem zagranicznych interessow lordem Harrowby naradzenie.

Wczoray czyniono probę zalania okolic Londynu, która lubo się udała, ale bardzo szła zwolna. Xżę Jorku i P. Pitt byli temu działaniu przytomni.

Członki zakonu Cincynata postanowiły wystawić pomnik jenerałowi Hamiltonowi w kościele S. Troycy w Nowymiorku.

Na zmocnienie floty Nelsona popłynęły 2 liniiowe okręty i tyleż do naszey floty przed Brestem.

Do Malty maią bydź dla tamteyszych fortyfikacyy nowe armaty posłane, a stare wywiezione do Anglii. Chcą tam ieszcze pomnożyć fortyfikacye.

Tuteyszy hiszpański poseł zaślubia się w tych dniach z piękną wdową Panią Fleetwood.

Zboże spada unas ciągle w cenie.

Z Paryża d. 7, Września.

Rozkaz Króla Szwedzkiego do sprawuiącego tu iego interessa, opiewa, aby on w 6 dni, a należący do królewskiey służby Szwedzi w 14 dniach Paryż opuścili. Jeden agent handlowy P. Signeul pozostanie się tu i kaplica poselska.

Matka sławnego w konstytucyynem zgromadzeniu Barnawa umarła teraz w Grenoble.

Wywoz zboża zakazany został na czas iakiś w całey Francyi.

Jenerał Gardanne mianowany iest guwernerem cesarskich paziow.

Dziesięciu kardynałow towarzyszyć będzie Papieżowi w podroży do Paryża. Czterech radcow stanu wyiedzie na przeciw niego na granice Francyi. W Paryżu mieszkać będzie w części pałacu Tuillery. Cesarz Napoleon wdzieie sobie sam zresztą koronę, tylko go Papież pobłogosławi. Papież będzie na granicach Francyi z wszelkiemi honorami i uroczystościami przyymowany, iakie tylko iego godności przystoią. Oprocz 4 radcow będzie na przeciw niego wysłana deputacya, która składać się ma z prałatow, senatorow, prawodawcow i trybunow, W. urzędnikow koronnych i członkow honorowey legii.

Lubo sprawuiący tu rossyyskie interessa iuż wyiechał, i wszelka urzędowa kommunikacya z Rossyą ustała, spodziewamy się iednak, że spokoyność na stałym lądzie nie będzie przerwana.

Wieś jenerała Moreau Grosbois kupił marszałek Murat, z niektóremi lassami i gruntami, które bywszy właściciel Grosbois, Barras, dla siebie zatrzymał, a teraz zprzedał. Barras znayduie się tu teraz i otrzymał pozwolenie mieszkania w mieyscu swego urodzenia w bywszey Prowancyi. Już nawet tu się z swemi przyiaciołmi pożegnał.

Elektorsko bawarski poseł P. Cetto wyiechał ztąd za pozwoleniem rządu swego na krotki czas do Monachium.

Jenerał Sebastiani powrocił tu z swoiey podroży do Szwaycaryi i Niemiec.

Oddział z 150 ludzi 109 półbrygady, który w Pondiszeri na ląd wysiadł, został do Marlaix na pokoiowym angielskim statku przywieziony.

Oto iest poczet dowodzcow kohort honorowey legii. 1) w Fontenebleau marszałek

Berthier; 2) w Arras marszałek Mortier; 3) w Gandawie marszałek Bessiers; 4) w zamku Brühl marszałek Soult; 5) w Zabern (w Alsacyi) marszałek Lefebre; 6) w Dizonie marszałek Davoust; 7) w Wienn marszałek Ney; 8) w Aix marszałek Bernadotte; 9) w Bezien marszałek Lasnes; 10) w Tulozie wice admirał Decres; 11) w Agen marszałek Moncey; 12) w St. Maixent marszałek Murat; 13) w zamku Craon wice admirał Bruix; 14) w opactwie Bek marszałek Massena; 15) w zamku Chambordu marszałek Augereau; 16) w zamku Venerie marszałek Jourdan.

Z Akwisgranu d. 5. Września.

D. 2 t. m. o godzinie 5 popołudniu przybył tu Cesarz Napoleon przy wystrzałach z armat i odgłosie dzwonow. Jeszcze o godzinie 7 zrana udali się na granice departamentu przytomni tu jenerałowie i prefekt, gdzie ostatni miał honor powitać Cesarza. Co godzina przybywali gońcy i pocztowe wozki, nakoniec dał się słyszeć odgłos: Niech żyie Cesarz! Naprędce zrobiono przed bramą mastrychtską gustowną tryumfalną bramę, na którey stał posąg z napisem: " Zwycięzca i pokoiodawca.,, Daley płaskorzeźba wyrażała gieniusz miasta, który obok imienia Karola W. zapisywał na tablicy imie Napoleona. Ratusz był topolami przyozdobiony, na których wisiały znaki cesarskie orzeł i korona, z wyrażeniem naywaźnieyszych zdarzeń naszego Monarchy. Facyata była suknem pokryta i probkami płodow naszych rękodzielni.

Przed i zapowozem J. C. Mci iechała Cesarska gwardya, wyborowy szwadron 23go regimentu strzelcow, wybor żandarmow i gwardya narodowa departamentu. O 500 krokow od miasta oddał prezydent Cesarzowi klucze od miasta na wyzłacanym półmisku, które raczył przyiąc i nazad oddać z oświadczeniem, że w dobrych znayduią się ręku, i że wiadome mu są uczucia mieszkańcow Akwisgranu.

W przemowie, którą prefekt na granicy departamentu do Cesarzą miał, wyraził między innem: " Obywatele pytaią się, życzą sobie szczęścia, ściskaią się; rolnik opuszcza roboty gruntowe, a spieszy do naprawy drog; nie masz żadnego miasta, ani wsi, któraby nie ubiegała się o honor widzenia Cesarza. Pierwsze miasto, które Ci w naszym departamencie otwiera bramy, Nayiaśnieyszy Panie, iest dawna stolica Cesarzow zachodnich. Nie zdobią go ani pałace, ani marmury, ani bronze, ani arcy dzieła kunsztu; ale 10 wiekow iaśniało chwałą swego założyciela, a 10 nowych wiekow iaśniec będzie chwałą Twego, Nayiaśnieyszy Panie, odwiedzenia. Powstaią popioły Karola W., a wielka iego dusza ożyła w Napoleonie!,,

W podroży do Akwisgranu przeieżdżał Cesarz przez Lowanium, które miasto było w wieczor oświecone.

Cesarzowa towarzyszyć stąd będzie Cesarzowi.

Oprocz ambassadorow i ministrow znayduie się tu także sekretarz stanu Maret.

Onegday przedstawione były Cesarzowi tuteysze rządowe władze, a wczoray miała u niego audyencyą deputacya tuteyszych, z Montjoie i Stolberga rękodzielnikow i fabrykantow. Rozmawiał z każdem z osobna, dowiadywał się o ich żądaniu, potem pytał się prezydenta Akwisgranu o potrzebach miasta i pamiętne udzielił łaski. Z rana odprawił Cesarz nad woyskami rewiią i oglądał pobliskie okolice.

Jenerał dowodzący 26 dywizyą woyska, tuteyszy prefekt, biskup i inne osoby miały honor tego dnia ieśdź obiad u Cesarza Jmci. W wieczor udali się oboie Cesarstwo JJ. na teatr, gdzie z naywiększemi okrzykami radości byli powitani.

Jenerał Lauriston, którego publiczne wieści wysłały do Wiednia i Konstantynopola znayduie się tu w orszaku Cesarza. W tymże orszaku znayduią się marszałkowie: Mortier i Moncey, marszałek dworu jen: Duroc, Eugeniusz Beauharnois, nadworny koniuszy, jenerał Caulincourt, Cesarscy adiutanci Caffarelli i Rapp, półkownicy Lebrun, Fontanelli, Defrance, Durosnel, Eucuyers, Cavalcadours, chirurg Joan, i jeneralny dozorca pocztowy Boulanger.

Około 500 robotnikow zatrudnia się naprawą poczynionych szkod przez wylew rzeki Aary. Nieszczęśliwym ludziom, którzy domow pozbawieni zostali, stawiaią nowe.

Z Hagi d. 11. *Września,*

Cesarz Francuzow udał się z Akwisgranu do bywszych pruskich kraiow Kliwil, Kreweltu i t. d., a małżonka czeka na niego w Kolonii. Będąc tak blisko naszych granic, rozumieliśmy, że odwiedzi także oboz przy Zeyst, ale iuż upadła nadzieia. Dzień onegdayszy był wielką uroczystością w wspomnionem dopiero obozie; jenerał Marmont rozdawał ozdoby członkom legii honorowey, potem nastąpiły wielkie obroty, i cały oboz postanowił na uwiecznienie tego dnia wystawić w tem mieyscu pomnik, z alegoryami, oznaczaiącemi pochwały Cesarza. Po założeniu węgielnego kamienia na ten pomnik, dał jenerał Marmont dla officyerow i żołnierzy, którzy ozdoby otrzymali na 250 osob obiad pod gołem niebem.

Słychać, że nasza armiia pomnożona jeszcze będzie kilku lekkiemi korpusami; teraz wynosi 21,461 głow, których utrzymanie kosztuie rocznie 5 mill. 133,484 zł. holl.

Pruski legacyyny sekretarz, baron Lehndorff, powrocił onegday z Akwisgranu, gdzie mile był widziany od oboyga Cesarstwa. Francuzki ambassador P. Semonville ieszcze niepowrocił, i mniemalą, że będzie Cesarzowi towarzyszył do okolic nadreńskich, gdzie także nasz ambassador Schimmelpennink poiechał.

Z Amsterdamu d. 11. *Września.*

Podług wiadomości z Kadyxu, był tam jenerał Moreau z wielkiemi grzecznościami przyymowany; gdzie się tylko pokazał, czy na publicznych mieyscach, czy na teatrze, wszędzie go z oklaskami witano. Rządca Kadyxu, Don Salano, z szczególnieyszą przyiął go dobrocią serca. Salano służył pod Moreau iako ochotnik w francuzkim woysku. Pani Moreau ieszcze nie zległa, i poty do Ameryki nie odpłyną, poki nie odbędzie połogu.

Z Bremy d. 13. *Września.*

W przeszłym tygodniu powrocił tu nasz senator Grüning po 4 letniey niebytności, którą częścią w Paryżu, częścią w Londynie przepędził. Powrot iego nie tylko sprawił tu powszechną radość, ale nawet obchodzono go uroczystością na giełdzie.

Hanowerscy deputowani Panowie Bar i Hinüber ieszcze tu bawią. Mowią, że ich negocyacya o pożyczkę dla Hanoweru wkrótce ukończoną zostanie.

Dziś przybył marszałek Bernadotte do francuzkiego obozu przy Achim.

Z Moguncyi d. 8. *Września.*

Onegday przybyli tu z Frankfurtu P. Humbracht i senator Metzler, iako deputowani od miasta Frankfurtu do Cesarza.

Sprawuiący Rossyyskie interessa P. Oubril przybył tu z Paryża i ma tu czas iakiś zabawić.

Elektor Badeński został od Cesarza Napoleona zaproszony, aby go na lewym brzegu odwiedził. Wyiechał zaraz z Następcą elektorstwa i Xciem Ludwikiem; ale dowiedziawszy się w Oppenheimie, że dzień przy-

iazdu tu Cesarza ieszcze niewiadomy, udał się tym czasowo do Manheimu.

Cena wszystkiego nagle się tu podniosła. Wszystkie domy zaiezdne napełnione są cudzoziemcami. Dla następcy Darmstadtu, dla panuiącego Xięcia Leiningen i iego następcy, dla Xiążąt Nassau, Isenburga &c. zamowione tu są mieszkania. Wczoray w wieczor nadeszła tu wiadomość, że Cesarz nim tu zieidzie, odwiedzi pierwey nowe fortyfikacye przy Julichu, niektóre place boiu, iako to przy Altenhoffen, Kolonii &c.

Francuzki poseł w Karlsruhe udał się z rozkazu Cesarza do Moguncyi. Francuzki rezydent w Frankfurcie P. Hirsinger, pruski rezydent tamże P. Formey &c. znayduią się tu także.

Słychać, że Cesarz zabawi tu do 17go t. m.

Z Florencyi d. 27. Sierpnia.

Hrabia Zambeccari (którego nieszczęśliwa podroż powietrzna do tąd ieszcze iest pamiętna) przedsięwziął nową podroż powietrzną w Bononii, i d. 22 b. m. o godzinie 10 i poł podług rachuby godzin włoskiey, wzniosł się w balonie na powietrze. Unosząc się przez czas nieiaki po nad miastem, ballon skierował się nakoniec ku stronie połnocno zachodniey; w krotce dostał się do grubych chmur i doznał wielkiey zawieruchy, która trwała przez poł godziny. Wyszedłszy szczęśliwie z tey massy wody, udał się ku połnocno wschodowi i przebiegł przestrzeń 10 mil. Podrozuiący (hrabia Zambeccari i towarzyszcy mu P. Andreoli) zamyślali spuścić się na ziemię; znaydowali się na ten czas przy Campo d'Argine i wielka liczba włościan zbiegła się dla dania im pomocy. Już tylko o kilka stop byli od ziemi, iuż wyrzucili kotwicę, gdy wypadła iskra z fajerki Mongolfiera, zapaliła kilka butelek wyskokiem winnym napełnionych. P. Andreoli wyskoczył szczęśliwie z łodki i uchwycił się drzewa; hrabia Zambeccari chciał go naśladować, lecz ballon stawszy się znacznie lżeyszym przez ubycie P. Andreoli wzniosł się nagle z taką mocą, że włościanie, którzy trzymali iuż powrozy od balonu nie mogli go przyciągnąć i puścić ie przymuszeni byli. P. Zambeccari na nowo wzniosł się na powietrze do wysokości nierownie wyższey, niżeli wzniosł się był z P. Andreoli. "Chmury zdawały mu się bydź przepaścią„, (piszę do iednego z swoich przyiacioł.) Doznał także nadzwyczaynego zimna, a na dopełnienie nieszczęścia ballon zwrocił się ku stronie morza. Przymuszone wzniesienie się na powietrze P. Zambeccari nastąpiło o godzinie 11 przed południem, a dopiero o godzinie 3 wzięty był na barkę rybakow z Chiazetto. A tak ten nieszczęśliwy powietrzny żeglarz walczył znowu przez 4 godziny z zdradliwym elementem w swoiey słabey łodce. Podług powieści rybakow znaleziono go całego przemokłego i więcey umarłego iak żywego i niemogącego mowić. Gdy do zmysłow powrocił, pytał się ich czyli są korsarzami lub Włochami &c.

Z Turynu d. 28. Sierpnia.

Mowa którą Xżę Ludwik przy otwarciu kollegium wybiorczego powiedział, wszystkich serca radością i nadzieią napełniła. Mowa ta zapowiada, że Cesarz chce dadź zapomniec mieszkańcom tey piękney prowincyi o nieszczęściach iakich w czasie woyny doznali. Xżę Prezydent zapewnił mieszkańcow tego kraiu imieniem J. C. M. że dobroczynny wyrok rządu zapadły d. 16 messidora w roku 11 w krotce wykonanym będzie. P. Salmatori bywszy mistrz ceremoniy Króla Jmć Sardyńskiego, a dzisiay tenże sam urząd sprawuiący przy Cesarzu, gdy przybył prezydować zgromadzeniu wybiorczemu w Tanaro, był świadkiem nędzy, w iakiey się znayduią służą-

cy bywszego domu królewskiego i urzędnicy publiczni uchyleni przez nowy rzeczy porządek i do których rząd przystosował przez wyrok 16 Messidora roku 11. ustawę zapadłą we Francyi w roku 1791 w czasie zniesienia listy cywilney. Wszyscy ci nieszczęśliwi wzywali dobroczynności naszego nowego Monarchy, i łaskawe i pocieszaiące od niego przyrzeczenia odebrali.

Zgromadzenie wybiorcze departamentu Po, któremu prezydował Xżę Ludwik wybrało za kandydatow do senatu Zachowawczego P. Freria bywszego półkownika dragonii w służbie Króla Jmć Sardyńskiego, a dzisiay jenerała dywizyi w służbie francuzkiey, i P. Galli bywszego prezydenta senatu Piemontskiego, a dzisiay radcę stanu. Dzisiay z rana Xżę Ludwik w towarzystwie wielu jenerałow poiechał oglądać na gorze Turynu wspaniały pomnik, wystawiony w roku 1766 przez Króla Wiktora Amedeusza II. przeznaczony na umieszczenie ciał familii królewskiey.

Z Ratyzbony d. 3. Września.

Dnia dzisieyszego nadbiegł tu goniec gabinetu Austryackiego. Oddał depesze kommissarzowi Cesarskiemu, a potem do Paryża wyprawionym został.

Baron Albini dzisiay po południu wyieżdża do Aschaffenburga, skąd uda się do dóbr swoich.

Legacya Elektoralna Brunświcka kazała tu rozrzucić pismo pod tytułem „ Pamiętnik historyczny i Autentyczny względem objęcia w nieprawą posiadłość hrabstwa Rzeszy Bentheim zastawnego, uskutecznionego przez hrabiego Bentheim Steinfurth za pomocą woyska francuzkiego i względem niektórych prywatnych okoliczności, które temu gwałtownemu czynowi towarzyszyły. „

Wniosek który baron Albini uczynił d. 27 b. m. względem nadchodzącey limity seymu, poprzedziło oświadczenie tegoż ministra, tak względem oświadczenia podanego d. 25 b. m. przez legacye Czeską i Austryacką, iako też względem ostatniey noty ministra Szwedzkiego, którego treść iest następuiąca:

"Oświadczenia, które do wiadomości seymu przez dyktaturę pod d. 25 i 27 b. m. podane zostały względem godności Cesarskiey dziedziczney w domu Austryackim są iuż dostatecznie znanemi i nie masz wątpliwości, aby różnym dworow przesłanemi nie były. Minister dyrektoryalny ma powody mniemać, że Elektor Jmć Arcykanclerz czułym będzie na to wszystko cokolwiek przyłożyć się może do ukontentowania J. C. K. M. iako głowy domu Austryackiego i że wszystkie stany Rzeszy stosownie do zapewnienia danego w ustawie pragmatyczney podaney seymowi, będą w stanie w krotce okazać swoie uczucia.

Ministrowie Czeski i Austryacki przyięli to oświadczenie iako porzedzaiące powinszowanie i wyrazili swoią wdzięczność powtorzywszy zapewnienie objęte urządzeniem pragmatycznym „ że ten wypadek żadney nieuczyni zmiany w stosunkach państw dziedzicznych z Rzeszą niemiecką. „

Z Berlina d. 11. Września.

Przeieżdzaiący tędy francuzki goniec do Petersburga, wiezie, iak mowią, sprawuiącemu tam francuzkie interessa rozkaz, aby natychmiast opuścił Rossyą.

Tuteyszy francuzki poseł P. Laforest, po mianym wprzod naradzeniu z naszem ministrem stanu Hardenbergiem, udał się do Cesarza do Moguncyi.

Przybyły tu wczoray od Cesarza Francuzow auditor d'Arberg miał własnoręczny list od Cesarza przywieść naszemu Królowi.

Nowy turecki rezydent przy naszem dworze P. Argiropolo iuż tu przybył.

DODATEK

DO No. 78.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Srodę Dnia 26. Września 1804.

Dalszy ciąg Rysu historyi o Maratach.

Zaszło kilka bitew na granicach Karnaty. Jeden oddział woysk angielskich opanował prowincyą Coimbettore, kray urodzayny położony na południe Misory, i daiący łatwy przystęp do Seringapatam, stolicy państw Hyder Alego. Była to pierwsza woyna, w którey Anglicy doznali mocnego odporu ze strony xiążęcia indyyskiego. Woyna ciągnęła się z rozmaitym szczęściem w latach 1767, 1768 i części 1769. Nakoniec Hyder Ali ukrytemi przed jenerałem Shmith drogami pokazał się nagle pod Madras, i podał do podpisania pokoy haniebny dla rządu wiążący ręce Anglikom w ten czas, gdy mogli byli przeciąć powrot Hyder Alemu, i narzucić mu swoie prawa.

Nizam Dekanu odciągniony był od przymierza z Hyder Alim, przez dzielne środki Bengalskiego rządu, który wysłał znaczny oddział woyska w sam środek prowincyi Golkondy dla zagrażania stolicy Hydrabad.

Pokoy zostawił rzeczy prawie w tym samym stanie, w iakim były przed woyną. Przewaga Hyder Alego, zwycięztwami nabyta, upadła sławną klęskę, którey doświadczył w roku 1771 ze strony Maratow o kilka mil od swoiey stolicy. Zaledwie miał czas schronić się do Seringapatam z niedobitkami swoiego woyska; lecz pogardzał zapalczywością nieprzyiacioł swoich, nie maiacych ani umieiętności, ani sposobow do oblężenia. Czekał cierpliwie, poki Maratowie nie odeydą od miasta wyeieńczeni niedostatkiem wszelkiego rodzaiu. W kilku latach przywrocił do dawnego stanu swoie dochody i woysko. Zakłocenia Maratow dały mu sposobność rozszerzyć swoie granice z uszczupleniem ich kraiu, i na trwałym gruncie mocarstwo swoie założyć; tak to iest prawda, iż stałość, cierpliwość, oszczędność do wielkich rzeczy prowadzą.

W roku 1773 Maratowie przeprawili się przez Ganges dla opanowania kraiu Rohillasow. Wysłany oddz[illegible]angielskiego woyska ku granicom tegoż kraiu, przymusił Maratow do przeyścia nazad tey rzeki. Naczelnicy Rohillasow obowiązali się płacić Sujah Dowlahowi czterdzieści lakow rupiy za użyczone wsparcie; gdyż Anglicy działali w tey okoliczności iedynie, iako sprzymierzeńcy Naboba Oudy; lecz po usuniętem niebezpieczeństwie Rohillasowie zapomnieli o usłudze i zapłacie. Za to uchybienie wiary, Anglicy w roku następuiącym wtargnęli do ich kraiu. Wielka także część kraiu Dooab zabrana była Jatrom i innym pokoleniom. A tak granice Nababii Udynskiey pomknięto ku zachodowi na 25 mil od Agry, a ku zachodnio północney stronie w gore Gangesu, ku zachodnio-południowey aż do Jummah. W roku 1775 w czasie śmierci Sujah Dowlaha i nastepstwa iego syna Azuph, zawarto nowy traktat, mocą którego powiększono subsidia, a prowincya Benares z rocznym dochodem 240 tysięcy funtow sterlingow została ustąpioną kompanii indyyskiey.

W roku 1778 i 1779 woyna z Maratami Poonach przymusiła rząd Bengalski wysłać oddział woyska lądem aż do zachodniego brzegu półwyspy. Jest to nayświetnieysza epoka dla oręża wielkiey Brytanii w historyi Jndyyskiey. Ten oddział zaledwie siedm tysięcy ludzi w

sobie maiący, pod dowodztwem officyerow angielskich wyszedłszy z Jumnah, przedarł ſię przez całe państwo Maratow.

W roku 1780 Hyder Ali spodziewaiąc ſię poſiłkow z Francyi, wtargnął do Karnaty ze stutyſiącznem woyskiem, złożonem po większey części z iazdy, którey karność i doskonałość, przechodziła to wszyſtko co tylko dotąd widziano w armiiach indyyskich. Zrąbał w sztuki oddział półkownika Baillie. Woysko angielskie uſtąpiło z Karnaty, i w Europie rozumiano, iż ſię nigdy więcey do niey nie wroci. Lecz Haſtings i Coote inaczey o tem sądzili. Posłali do Bengalu brygadę z ſiedmiu tyſięcy ludzi złożoną, z znacznym posiłkiem w pieniądzach i żywności. Kawaler Coote potrafił przeważać szczęście Hyder Alego przez dwie kampanije; ten zaś sprzykrzywszy sobie tak długie i niszczące walki, oświadczył w roku 1782 chęć zawarcia pokoiu. Woysko tak znaczne nie mogło bydź utrzymywane z dochodow Misory, Karnata zaś zupełnie była wyniszczona.

Hyder Ali więc był przymuszony zaniechać swoich zamiarow, których nie byłby nigdy przedſiębrał, gdyby ſię nie był dał zwieść nadzieią wsparcia ze ſtrony Francuzow. Poźniey może ieszcze zazdrośnieyszem okiem na nich poglądał, niżeli na samych Anglikow, Gdyby traktat pokoiu 1783 roku zoſtawił w iego rękach Karnatę, Francuzi nie byliby tam zapewne odnieśli żadney korzyści, albowiem rozumiał, że procz roli kupcow inney grać nie powinni; Oni zaś zamyślali o posiadaniu gruntowych dochodow, bez których żadne mocarſtwo Europeyskie nic zego w Indyi przedſiębrać nie może przeciw innemu posiadaiącemu iuż te korzyści.

(*Reszta potem.*)

CENA ZBOZ

Na targu w Krakowie d. 23. Września 1804.

Korzec Pszenicy	zł. pol.	28	do	33.
— Zyta		27	—	30.
— Jęczmienia		15	—	18.
— Owsa		10	—	11.
— Grochu		18	—	22.
— Kaſzy iaglaney		32	—	40.

W Wiedniu d. 15. Września.

Meca wynoſząca 21 naſzych garcy:

— Pſzenicy	zł. pol.	26	do	31.
— Zyta		20	—	29.
— Jęczmienia		13	—	18½.
— Owsa		9	—	12.

W Brynie d. 14. Września.

Meca Pſzenicy	zł. pol.	23	do	28.
— Zyta		23	—	25.
— Jęczmienia		13	—	14.
— Owsa		10	—	11.
— Prosa		14	—	17.

W Gdańsku d. 8. Września.

Szefel czyli pół korca naſzego w monecie pruskiey (Na łaszt wchodzi 60 szeflow.).

— Pſzenica	zł. pol.	18	do	22.
— Zyto		12	—	13.
— Jęczmień		6	—	7½.
— Owies		5	—	6.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachodniey uwiadomiaią ninieyszym Edyktem JPanią Małgorzatę Skulską, iż P. Adam Skulski w sprawie skasowania Donacyi na summę 50,000 zł. pol. na Woli Suffczyńskiey hypotekowaną, do sądow tuteyszych załobę przeciwko niey podał, i pomocy sądowey dopraszał ſię.

Gdy zaś też Sądy dla zagranicznego iey zamieszkania, jey tuteyszego sądowego adwokata JPana Dyaczyńskiego za patrona z iey szkodą i niebezpieczeńſtwem uſtanowiły, z którym też rospoczęta sprawa podług przepisu praw dla Gallicyi Zachodniey prowadzona i ukończona będzie; Ona przeto nieyszym Edyktem upomina ſię, ażeby w przeciągu dni 90 do excepcyi ſię ſtawiła, i oznaczonemu sobie patronowi dokumenta swe oddała, lub innego adwokata obrała, tego Sądowi wymieniła, i tych prawa środkow użyła, które do obrony swey sprawy użytecznemi bydź osądzi, gdyby bowiem tego nieuczyniła i swą zaniedbała sprawę, szkodę ſtąd iaką wynikaiącą samaby sobie przypisać była winna.

Działo ſię w Lublinie dnia 18 Lipca 1804 roku.

B. Gołaszewski,
Purtscher.
J. C. Bubna.

ZRady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel: Galicyi Zachodn
Rayski, sekr

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachodniey uwiadomiaią ninieyszym Edyktem Pana Adama Radzimińskiego, iż Jan Tatarowicz o przywrocenie na nowo terminu w sprawie względem połowy Dobr Biskupic z przyległościami do Sądow tuteyszych żałobę podał, i pomocy sądowey dopraszał się.

Gdy zaś też sądy dla iego niewiadomego zamieszkania, iemu tuteyszego sądowego adwokataObniskiego za obrońcę z iego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym taż sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Gallicyi zachodniey sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się onegoż ninieyszym Edyktem, aby na dzień 13 Listo: r. b. o godz: 9 rano do odpowiedzi się stawił, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego patrona sobie obrał, i tego sądowi wymienił, i oraz tych podług prawa użył krokow które się do obrony swey sprawy pożytecznemi bydź zdaią, gdyby bowiem tego nieuczynił, i swą zaniedbał sprawę samby sobie szkodę może iaką ztąd wynikaiącą przypisać winien był. Dan w Lublinie dnia 13 Kwietnia 1804.

B. Gołaszewski.
Domasławski.
Nitsch.

Z Rady C. K. Sądow szlachc: Lubel. Gall. Zachodniey.
Reinl.

Dnia 1 Października r. b. będzie przez publiczną Licytacyą więcey daiącemu wypuszczona w arendę opłata targowego, miarowego, i brukowego w Mieście Olkuszu. Fiskalna cena iest ryń. 100. Licytanci zechcą się zatem w pomienionym dniu zaopatrzywszy się w 10 ryń. wadyum w Mieście Olkuszu znaydować, gdzie razem dowiedzą się o dalszych warunkach dzierżawy. W Krakowie dnia 29 Sierpnia 1804.

Gdy Nayiaśnieyszy Cesarz Jegomość Dekretem Kancellaryi nadworney nayłaskawiey uchwalić raczył, ażeby przy teraźnieyszym urządzeniu Nauk w Akademii Krakowskiey, Porządkowa Kathedra Polityczney i foralney Medycyny z roczną pensyą 4000 zł. pol. postanowiona była, przeto konkurs, który w łacińskim ięzyku odprawiony bydź ma, na dzień 29 Października r. b. naznaczony iest. Ci więc, którzy tę Kathedrę otrzymać sobie życzą, i konkurs odprawić myślą, maią się na dniu naznaczonym w Akademii Krakowskiey znaydować, i w szczególności do Fakultetu medycznego pierwey zgłosić.

Dan w Krakowie 22 Września 1804.

D. Rust, C. K. professor i dziekan Fakultetu medycznego.

Dom murowany na Kazimierzu w ulicy S. Jakoba zwaney o dwoch kondygnacyach pod Nrem. 36 i 37 do niego oficyny, stайnie, wozownie, ciegielnia z porządnemi szopami i z placami obszernemi, szpichlerz o dwoch kondygnacyach do tegoż domu należący i ogrod. Ten Dom leży nad samą Wisłą blisko Skawińskiey Bramy, gdzie łatwe iest sprowadzenie drzewa na ląd w takiey bliskości, iest każdego czasu do sprzedania. O cenie dowiedzieć się każdego czasu można na mieyscu u właścicielki.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa ninieyszym obwieszczeniem podaie do wiadomości, iż Tomasz i Kanty Sobieniowski, tudzież Maciey Naymann do massy zmarłey Magdaleny Łaśkiewiczowny prawo dziedzictwa maią. Gdy zaś tychże dopiero rzeczonych Sobieniowskich i Neymanna teraźnieysze pomieszkanie tuteyszemu Sądowi całkiem iest niewiadome, więc tym końcem przypozywaią się, ażeby się w przeciągu lat 3 i 18 tygodni od dnia tegoż dekretu to iest, od 10 Sierpnia 1804 czyli przerzeczone dziedzictwo z dobrodzieystwem prawa i inwentarza, lub też bez, obiąc sobie życzą, osobiście lub przez dodanego sobie Kuratora Pana Adwokata Kłosowskiego, (przesławszy mu potrzebne w tey mierze obrony swoie) oświadczyli, inaczey bowiem po upłynionym tym czasie, ze spadkiem pozostałym stosownie do przepisu prawa cywilnego Części II. postąpiono będzie.

Drdacki.
Konnamiller.
Łodziński.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecz: Krakowa.
Dnia 10. *Sierpnia* 1804.
Plinta.

Przez Magistrat Stołecznego C. K. Miasta Krakowa do publiczney podaie się wiadomości iż ponieważ wyznaczony na dzień 17 Września r. b. termin zaarendowania Myta Rogatkowego bezskutecznie upłynął, przeto nowa Licytacya na dzień 1 Października r. r. o godzinie 9 zrana niniejszym ustanawia się. Wszyscy zatem maiący chęć zaarendowania tegoż Myta, na rok ieden, to iest od 1go Października 1804 aż do tegoż dnia 1805, maią się w nowym pomieszkaniu Magistratualnym na ulicy Brackiey w tymże dniu znaydować. Cena fiskalna czyli pierwsze wywołanie iest 22,500 zł. Dziesiąta część tey ceny w kwocie 2250 zł. ma bydź przed Licytacyą iako vadium złożona. Dalsze zaś kondycye teyże Licytacyi mogą bydź codziennie w tuteyszey Expedyturze przeyrzane.

Drdacki.

Gollmayer.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa
Dnia 18 Września 1804.
Pinta.

Przez wysokie rozporządzenie gubernialne 24 p. m. iest dla osadzenia miyskiego Burmistrza w Magistracie Grodeckim z pensyą roczną 500 zł. złączonego konkurs na 15 8bra r. b. wyznaczony. Uwiadomiaią się zatem kompetenci aby petita swoie o ten Urząd dekretami eligibilitatis tak w drodze polityczney iako i sądowey opatrzone ieszcze przed 15 8bra do C. K. Urzędu Cyrkularnego Lwowskiego podali. W Krakowie dnia 10 7bra 1804.

Friedenthal.

Ponieważ obieranie dwoch Assessorow dla Magistratu Przemyskiego na dzień 31 Lipca wyznaczone dla niedostatku kompetentow bezskutecznym zostało. Przeto dla osadzenia tych z pensyą po 200 zł. połączonych urzędownie nowy konkurs na dzień 2 8bra r. b. iest rozpisany. Kompetenci maią zatem petita swoie przed dniem 2 8bra do Przemyskiego Urzędu Cyrkularnego podać.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Gallicyi Zachodniey, uwiadomiaią niniejszym Edyktem Władysława hrabię Branickiego, iż urząd Fiskalny imieniem kościoła Kodeńskiego, przeciwko massie krydalney Kazimierza Xcia Sapiechy, i przeciwko niemu o oddawanie dziesięciny snopowey z Folwarku Rzeczyca i Dobratycze iakoteż o zapłacenie summy 35715 zł. pol. z prowizyami, oddawanie dwoch beczek miodu, i trzech beczek wosku, i o zapłacenie 100 zł. pol. tudzież 8 zł. pol. rocznie, na reparacyą okien do sądow tuteyszych żałobę podał, i pomocy sądowey dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla iego niewiadomego zamieszkania, iemu tuteyszego sądowego adwokata Stefana Chylińskiego za obrońcę ustanowiły z iego szkodą i niebezpieczeństwem, z którym też i sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi zachodniey sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, napomina się onegoż niniejszym Edyktem, aby w terminie na dzień 30 Listopada 1804 na znaczonym do odpowiedzi się stawił, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrał, i tego Sądowi wymienił, i oraz tych podług prawa użył krokow, które się do obrony swey sprawy pożytecznemi bydź zdaią; gdyby bowiem tego nieuczynił, i swą zaniedbał sprawę, samby sobie szkodę może iaka stąd wynikaiącą przypisać winien był.

Dan w Lublinie dnia 2. Sierpnia 1804

B. Gołaszewski.

Poll.

Nitsch.

Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Rayski, sekr.

Z strony C. K. Gubernium Krolestw Galicyi i Lodomeryi ogłasza się, iż ponieważ poddani Floryan Moczarski i Bartłomey Wolarczyk z państwa Buczek do Cyrkułu Kieleckiego należącego z boiaźni rekrutowania wyszli zagranicę, i mieysce przebywania ich całkiem iest niewiadome ciż wychodnie stosownie do okolnika pod 15 Czerwca 1798 § 1. niniejszym Edyktem publicznie wezwani, i do powrotu lub usprawiedliwienia się z ich wyyścia w przeciągu czterech miesięcy z tą upominaią się pogróżką, że po upłynionym terminie według przepisu prawa traktowani będą. Dan we Lwowie osmego Sierpnia tysiąc osmset czwartego roku.